

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/560/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813206876
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813206876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova č.8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ulici Dr. VI. Clementisa č. 10, proti žalovanému C. A., bývajúcemu na T. Č.. XX v D., zastúpenému JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom na Hviezdoslavovej č. 4 v Rožňave, o zaplatenie 781,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave, č.k. 9C/299/2013-67 zo dňa 5.9.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 369,51 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 30.12.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. ide o drobný spor, preto vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p.. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi účastníkmi boli uzavreté zmluvy o pripojení, ktoré žalovaný uzatváral ako fyzická osoba, preto súd tieto zmluvy posudzoval v zmysle ust. § 52 Obč.zákonníka ako spotrebiteľské zmluvy. Žalovaný neuhradil cenu poskytnutých služieb fakturovaných žalobcom za obdobie od mája 2011 do augusta 2011 v celkovej sume 369,51 €, preto ho súd zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy s 9 % ročným úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč.zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Zb. (od 30.12.2011). Súd nárok nepovažoval za premlčaný, pretože na vec sa vzťahuje 3-ročná premlčacia lehota v časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny za služby a žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie istiny dňa 15.12.2011 a žalobu podal 3.7.2013, takže nárok na súde uplatnil v 3-ročnej premlčacej lehote.

Žaloba ohľadom sumy 412 € s príslušenstvom je podľa súdu prvého stupňa nedôvodná, pretože žalobca nepreukázal, že by mu žalovaný spôsobil škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ. V dodatkoch k zmluvám o pripojení nie je uvedené zmluvné dojednanie v zmysle ktorého by sa účastníci zmluvy dohodli, že štandardnú (trhovú) cenu mobilného telefónu vyčíslenú ku dňu uzavretia zmluvy by žalovaný mal splatiť tak, ako to uvádza žalobca. V zmluvách uvedených medzi účastníkmi konania sám žalobca určil kúpnu cenu mobilného telefónu Sony Ericsson C 510 vo výške 1 € a za Samsung Monte S5620 tiež vo výške 1 €, za ktorú tieto mobilné telefóny žalovanému predal, preto následne nie je dôvodné, aby si uplatňoval zvyšnú časť štandardnej kúpnej ceny mobilného telefónu z titulu náhrady škody. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa v tejto časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď vychádzal z toho, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v celom rozsahu. V dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na to, že mu súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože v svojom vyjadrení k žalobe, trval na tom, aby súd vo veci nariadil pojednávanie. Keďže súd prvého stupňa v časti žalobu zamietol, je zrejmé, že samotnou žalobou sa domáhal takého peňažného plnenia, ktoré nie je v súlade s právnymi predpismi, preto v prípade, ak by súd nariadil pojednávanie nebolo by vylúčené, že by v rámci vykonaného dokazovania mohlo byť preukázané aj to, že i vo zvyšku žalobcom uplatneného nároku by došlo k jeho zamietnutiu. Namietal, že mu nebola priznaná náhrada trov prvostupňového konania, ktoré vzhľadom na odňatie možnosti konať nemohol pred súdom prvého stupňa jeho advokát vyčíslieť.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1,3 v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a dospel k záveru, že neboli dôvody, ani pre zmenu, ani pre zrušenie rozsudku.

Odvolateľ v odvolaní namietal, že mu bola súdom prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd prvého stupňa nenariadil pojednávanie vo veci, napriek tomu, že vo svojom vyjadrení z 28.3.2013 oznámil súdu prvého stupňa, že navrhuje vo veci nariadiť pojednávanie a o merite veci rozhodnúť až po vykonaní dokazovania na pojednávaní.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Toto ustanovenie nepredpokladá, aby k rozhodnutiu bez pojednávania bol potrebný súhlas účastníka ako to má na zreteli ods. 1 ust. § 115a O.s.p., preto súd prvého stupňa keď zistil, že ide o drobný spor v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. správne postupoval, keď rozhodol bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že žalovaný žiadal vo veci rozhodnúť po vykonanom pojednávaní, preto nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Dôležitou skutočnosťou je však tá, že súd prvého stupňa akceptoval námietky, ktoré vo vyjadrení pred vyhlásením rozhodnutia doručil žalovaný súdu, a to, že neuznáva nárok na náhradu škody. Súd v tejto časti žalobu zamietol, takže námietkam žalovaného vyhovel. Nevyhovel len časti o zaplatenie nedoplatku na službách, pretože tento nárok nebol premlčaný ako správne dospel k záveru súd prvého stupňa, pretože nárok bol uplatnený v 3-ročnej premlčacej lehote na súde, preto nie je možné vyvodiť ani taký záver, že by pre prípadnú procesnú chybu vyvolanú nenariadením pojednávania došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p., keď vychádzal aj z toho, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách prvostupňového konania, pretože žalobca mal vo veci len čiastočný úspech a stotožňuje sa s rozhodnutím aj odôvodnením súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože odvolateľ v odvolacom konaní nemal úspech a žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.